

Campanar: gènesi i evolució d'un assentament urbà sobre l'Horta Històrica de València.

Ningú qüestiona el deute històric que la ciutat de València té amb la seua Horta i els seus poblats: Campanar, Benicalap, Benimaclet, Patraix.... Aquestes xicotetes poblacions, nascudes a l'abric d'aquesta Horta Valenciana, han vist minvar la seua identitat al mateix ritme que desapareixia el seu entorn rural, per tant, bé mereixen invertir el nostre temps en el seu coneixement i a la fi, el seu reconeixement, tant passat com present. Aquestos assentaments rurals amb les seues vivendes concentrades o disseminades, les alqueries, l'Horta Històrica i el seu sistema hidràulic de reg, els artefactes moliners, etc. són un exemple del nomenat Patrimoni Menor que cal salvaguardar per la càrrega històrica i cultural que subjau en ells.

Serà per tant el nostre objectiu principal, investigar a cerca de l'origen i l'evolució d'un d'aquestos enclavaments urbans de la ciutat, el seu germen identificatiu està vinculat directament amb aquesta Horta Històrica. Conèixer les causes que van generar l'assentament i com es va dur a terme la seua transformació urbana a través dels segles conferint-li la seua fisonomia actual. Un altre dels objectius fonamentals del treball serà Identificar els seus senyals d'identitat, plantejant-nos el subjecte de la nostra investigació, no com un element aïllat, sinó formant part del paisatge tradicional en què s'ha trobat immers durant anys. El lloc triat per aquest estudi en profunditat serà la població, hui barri, de Campanar. Aquesta Població, igual que la resta de nuclis perifèrics, és un assentament tradicional històric de l'Horta Valenciana i, per tant, és un capítol essencial de l'herència de la pròpia ciutat. L'estudi d'un d'aquestos enclavaments representa el discerniment sobre els distints valors d'identitat que caracteritzen la metròpoli de València.

L'estudi realitzat sobre Campanar està basat en l'anàlisi morfològic, un dels procediments adoptats pel mètode de l'Arqueologia del Paisatge, essencial per a estudiar aquest tipus d'estructures tradicionals en continu procés de canvi. Sent, este, un estudi extrapolable a qualsevol centre urbà coetani.

Aquesta investigació tracta de demostrar que el coneixement en profunditat de les estructures d'un territori és una metodologia de treball fonamental com a aportació a:

- la Història, per l'aportació que suposa per a la ciutat el coneixement manifest d'una població.
- l'Arqueologia, en tant que realitza una aproximació als orígens del paisatge tradicional.
- l'Arquitectura, per la contribució al Patrimoni Històric que comporta l'inventariat de les seues edificacions característiques i la posada en valor d'aquestes.
- i per descomptat, a l'Urbanisme, per ser un instrument de discerniment bàsic a l'hora de considerar noves estratègies de creixement de les ciutats.